

העלון השבועי שלך

מאורות שלום

❖ יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום ❖ קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 ❖ העורך: בן ישי עוזיהו ❖
כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net> ❖ כתובת דואר אלקטרוני info@ohrshalom.net

מאורות הפרשה

"ויאמר ה' אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם"

אמר האדמו"ר שיש להבין מהו "לחת האבן והתורה והמצוה, ומה ענין אשר כתבתי להורותם?"

וביאר דבריו עפ"י דברי אא"ז אליעזר צבי זיע"א, שהקב"ה הודיע למשה שהוא וכלל ישראל צריכים להעלות תחילה על מנת לגרום לייחוד קוב"ה והשכינה.

וכבר ידוע מה שאמר האר"י שבכל מקום שנאמר "ויאמר ה' אל משה, הכוונה היא מכתר עליון, ואם כתוב "וידבר ה' אל משה" הכוונה היא מחכמה עילאה, ואם נכתב "וידבר אליקים אל משה" הכוונה היא מבינה עילאה..

והנה אצלנו נאמר "ויאמר ה'" כלומר מכת"ר עליון הוי"ה הוא חכמה "אל משה" הוא בינה, [א"ל שד"י עולה משה] הרי עד כאן הם ג' ייחודים, "עלה אלי להם" אלי ההרה שרומזים לחג"ת, שהן אבות הנקראים הרים, [תיקוני הזוהר] "והיה שם" כלומר שתגרום ע"י עליות ג' מוחין שיהיו שם שם הוי"ה בשלמות.

ובזכות שאתה תגרום עם כלל ישראל שם שלמות שם הוי"ה ב"ה, אז "ואתנה לך" אותיות כ"ל של יסוד צדיק את "לחת האבן" שהם נצח והוד, הרי יש כאן נה"י.

מאורות הדרש

מדוע נצטוו ישראל לתת רק מחצית השקל

צריך להבין מדוע צייתה התורה לתת דוקא מחצית השקל ולא שקל שלם.

החתם סופר (דרשות) מבאר על פי המובא בזוהר (ויקרא ז) כי "איתתא" - אשה, היא "פלג גופא" - חצי גוף של בעלה. וכיון שמחצית השקל באה כדי לכפר על מעשה העגל והנשים הרי לא חטאו בחטא העגל. אם כן אינם חייבות לתת. ולכן כל אחד נתן רק חצי שקל, כי הוא חצי גוף, כיון שהחצי גוף השני לא חטא.

עוד מבאר שם בשם ספר "ערי מקלט" שרביעית דם של אדם משקלו כמשקל מחצית השקל ולכן כל אחד הביא כופר נפש כמשקל רביעית דם, שזהו השיעור שחיות הנפש תלוי בו.

נר ה' נשמת אדם העלון יוצא לעילוי נשמת

אידיה בת יעקב רות בת ליאון דוריס בת יחזקאל רבקה בת חיים שושנה בת משה שמחה בת משה אהובה בת קלמן סבטלנה בת בוריס רחל בת שלמה לאה בת יוסף חיים בן אברהם סמרה בת משה גויה בת שמואל לאורה בת גברי משה בן אברהם יעקב מאיר בן זבולון סלה בן נח אהובה בת זאב גיורא בן ספן לאה בת מאיר יהושע בן משה כרמלה בת עזרא חיה בת יעקב אהרון בן אליהו

ת.נ.צ.ב.ה

והנה אם תחשב מספר של "לחת האבן" הרי זה תצ"ו מלכות, הרי יש כאן נצח הוד יסוד מלכות, והתורה היא ת"ת תורה שבכתב והמצוה חסד וגבורה, כנודע רמ"ח מצוות עשה הם חסדים ושס"ה לא תעשה גבורות.

"אשר כתבתי" זאת בתורה הקדושה כדי "להורותם" לידע כל פרט מישראל שצריכים להמשיך ולהעלות ג' מוחין לתפארת ומלכות.

ובספר אריה שאג מבאר על פי מה שכתב רש"י על הפסוק (דברים א) "ואשימם בראשכם": למה כתוב "בראשכם" בלא יו"ד, ללמד שאשמותיהם של ישראל תלויות בראשי הדיינים, שהיה להם למחות בעם, ולכוון אותם לדרך הישרה.

ולכן כל אחד מביא רק מחצית השקל, כי חצי מעוונותיו מונח על ראשי העם שלא מיחו בו, ואם תאמר שלפי זה בחטא העגל נאמר שראשי העם יתנו שקל שלם, מאחר שלא מיחו בעם, לכן אמר הכתוב "העשיר לא ירבה" - דהיינו ראשי העם, מחמת כי חשבו שלא ישמעו להם, כיון שמה רבינו לא היה שם, וגם מטעם שלא יאמר הדיין מה לי להיות דיין מראשי העם ולתת שקל שלם, לכן אמרה תורה שגם להם מספיק מחצית השקל.

מאורות היכל הברכה מהרי"א מקומרנא

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" העניין לפניהם ולא לפני גויים, כי מי שהולך בערכאות ומואס בדיני התורה, כשיהיה נידון למעלה על ענינו, יהיה נדחה דינו להיכל חובה ולא מרחמים עליו, [עליון] אבל מי שהולך לפני דיני התורה לקיים דין תורה, כשיבוא יום הכסא בראש השנה, יהיה נידון בהיכל זכות לפני סנהדרי ישראל צדיקים רחמנים....

וארבע פעמים היכל זכות מספרו [גימטרייה] "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם", כי מי שיש לו דין עם חברו והולך לפני הבי"ד ומקיים דין תורה אזי בראש השנה נידון בהיכל זכות מ"תוק ר"ב ח"סד מ"טה כ"לפי ח"סד, וההולך בערכאות נידון בר"ה בהיכל חובה של מים המרים דסוטה, שקלקלה מעיינה במים המרים כלענה אש גיהנם לאהפכא בחובה דבר נש, ונחש ינשכהו על שסירב בדיני התורה המתוקה.

מאורות אוצר הברכה "עצי עדן"

"שבעת ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו" – השולח יד בפקדון ב"ש אומרים ילקה בחסר וביתר, וב"ה אומרים כשעת הוצאה, ר"ע אומר כשעת התביעה,

השולח יד בפקדון נשמתו ילקה מה שהוסיף אור בקליפה ומה שהחסיר אור מהקדושה, ובית הלל פרושי קא מפרשי האי ביתר כשעת ההוצאה, שהוציא ניצוצין מבית בעלים ויצאה שכינה בגלות, נתווסף אור בקליפה.

ורבי עקיבא, מפרש האי בחסר לשלם כשעת התביעה בסוד עוצם הייחוד, וכן בעת שנתעורר בקרב רוח טהרה לשוב נפשו מני שחת לאור באור החיים, ובעל תשובה אל באילין יומין עילאין בשעתא חדא, וישלם החסרון לערך שעת התביעה שנשלח לו התעורות עליון, ובכל כוחו שעשה עבירה בהתלהבות הקליפה וכך ישעה בקדושה.

ומן המורגש ישיג המושכל בעוצם אהבה וחיבה, כך נתפרש משנה זאת בלימודי עליונים. [בבא מציעא פ"ג משנה י"ב]

מאורות הסיפור החסידי

ירושלים תובעת את כבודה

מעשה ברבי משה שוחט, שחלה בקדחת ונתקף צמרמורות עזות. אמרו לו הרופאים ירושלים מזיקה לבריאותו, ועליו לרדת לשפלת החוף, שם ירפא. נסע ליפו ושהה חודש ימים בבית הגאון רבי נפתלי הירץ הלוי זצ"ל, רב העיר, מגדולי תלמידי השרף מבריסק. אט אט החלים, וכאשר שב לבריאותו הודה למארחו ושב לירושלים. אך לחרדתו, כעבור ימים ספורים שבה המחלה ותקפתו. הרופאים שבו על המלצתם, והוא חזר ליפו. התקבל בדאגה כנה ובחביבות רבה, ושוב חזרה על עצמה פרשת ההחלמה וההבראה. חזר לירושלים, עברו כמה ימים, והמחלה שבה ותקפה. עתה לא הוציא עוד כספים על רופאים, ומיד שב על עקבותיו. רבה של יפו קיבל פניו כמכר ותיק, ארחו עד ששב לאיתנו, וכאשר נפרד ממנו אמר לו: "שלוש פעמים, הרי הן בגדר חזקה. יתכן שחייב אתה לעבור ליפו עקב בריאותך, ואני אשמח בכל לב לשכן טוב כמותך. אבל אם בקולי תשמע, שים פעמך הישר לבית המהרי"ל דיסקין מבריסק ושאל בעצתו, כי רוח הקודש מדברת מתוך גרונו ודבריו כדברי האורים ותומים!"

שמע רבי משה לדברי רבה של יפו, ומיד בהגיעו לירושלים עלה לבית הרב. קיבל הרב את פניו בחביבות רבה ושאל היכן היה כל אותם חודשים. סיפר על נידודיו בין יפו לירושלים, כיצד חלה והבריא זה שלוש פעמים.

אמר לו הרב: "כשהבראת בראשונה ובשנית, ודאי הלכת אל הכותל המערבי!"

"ודאי", ענה רבי משה. "הן חייב אדם להודות על הטובה. אמרתי שם מזמורי הודיה".

נתן בו הרב עיניו, ושאל: "האם עשית כמצוה?"

נרעד רבי משה, והפעם לא היתה זו צמרמורת הקדחת. נזכר שלא קרע קריעה ליד הכותל המערבי כדן (אורח חיים סימן תקס"א, יורה דעה סימן ש"מ), ובמבוכה אמר: "אודה ולא אבוש, שכחתי".... בני ירושלים לא היו רגילין בהלכה זו, כי מימיהם לא עברו עליהם שלושים יום בלא לבוא אל הכותל המערבי לשפוך צקון שיחם במקום ממנו לא זזה שכינה.

אמר לו הרב: "הרי זהו הסיבה העיקרית לחזרת המחלה: אם לא קרעת קריעה על ירושלים ומקום המקדש, אין ירושלים רוצה אותך בתוכה, והיא מחזירה אותך על עקבותיך... לך ועשה, ושוב לא תחלה!"

פנה רבי משה אל הכותל המערבי וקרע קריעה כדן, וירושלים קיבלה את הבן השב אליה, ושוב לא חלה... ["השרף מבריסק"]